

หน้าแรก เกี่ยวกับ TCI » ฐานข้อมูล TCI » ค่า TJIF การประชุม/อบรม » งานวิจัยของ TCI » เกณฑ์คุณภาพวารสาร » กระดานสนทนา FAQ

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 3 ปี 2558

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย	0858-9216	สมาคมสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย	2	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

[Back to top](#)

Copyright 2005. Thai-Journal Citation Index (TCI) Centre. All rights reserved.

Contact: tci.thai@gmail.com

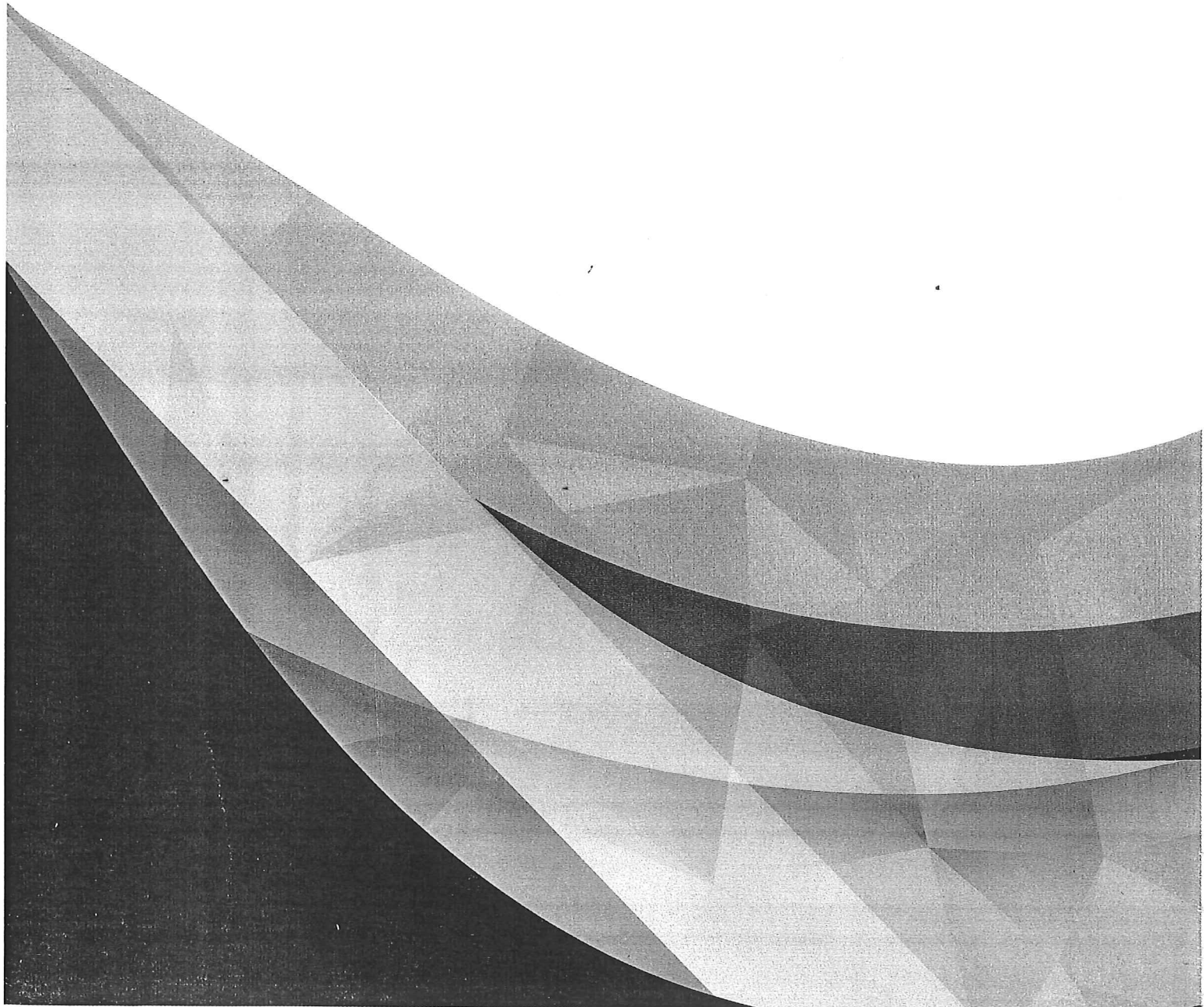

วารสารวิชาการ

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

APHEIT JOURNAL

ISSN : 0858-9216 ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2558 Vol. 21 No. 2 DECEMBER 2015

วารสารวิชาการ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
APHEIT-JOURNAL

ISSN : 0858-9216

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือน มิถุนายน ถึง ธันวาคม 2558

Vol. 21 No. 2 June – December 2015

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการ ด้านการวิจัย และบทความเชิงวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและความรู้ ความก้าวหน้าใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานด้านวิชาการและการวิจัยในสาขาต่าง ๆ

เจ้าของ

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ดร.สุภัทรา เอื้อวงศ์

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ติน ปรัชญพฤกษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.วรภัทร โตชนะเกษม	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา จันทร์ฉาย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เฌรยอด	มหาวิทยาลัยสยาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.สายพิน เกษมกิจวัฒนา	มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนมยศ วัฒนากมลชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ดร.พิศมัย กิจเกื้อกูล	มหาวิทยาลัยพายัพ

ฝ่ายจัดการ และเลขานุการกองบรรณาธิการ

นางสาวกมลรัตน์ วัชรินทร์ นางสาวสุภาวดี สอนชา

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

ดร.อังคณา ใจเทิม อาจารย์รัชพงษ์ ธรรมผลสนา
อาจารย์ปัญจมา เปมะโยธิน นางสาวประภัสสร คงสาธิตพร

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ เดือนพฤษภาคม และเดือนธันวาคม

สถานที่พิมพ์

โรงพิมพ์จามจู้โรปรัดเกล้า

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี วาระที่ 1 สิงหาคม 2558 - กรกฎาคม 2560

1. ดร.มัทนา สานติวัตร	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	ที่ปรึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พลเรือตรีหญิง ดร.สุภัทรา เอื้อวงศ์	มหาวิทยาลัยสยาม	ประธาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	รองประธาน
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	รองประธาน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนารัช ปรีดากรณ์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรยา สิงห์สงบ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย ตระกูลรังสี	มหาวิทยาลัยรังสิต	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.อติคม ฤกษ์บุตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	กรรมการ
10. ดร.เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ สุพัฒน์ อีร์เวจเริญชัย	มหาวิทยาลัยเกริก	กรรมการ
12. ดร.พิศมัย กิจเกื้อกูล	มหาวิทยาลัยพายัพ	กรรมการ
13. ดร.จวีร์วรรณ มณีแสง	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	กรรมการ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	กรรมการ
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	กรรมการ
16. อาจารย์อรณิษา ทศตา	วิทยาลัยนครราชสีมา	กรรมการ
17. อาจารย์จักริน นันทโพธิเดช	วิทยาลัยสันตพล	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.สายพิน เกษมกิจวัฒนา	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	กรรมการ
19. อาจารย์ณัฐวุฒิ ว่องทรัพย์ทวี	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	กรรมการ
20. อาจารย์วีรพงษ์ สุทาว์น	วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น	กรรมการ
21. ดร.พรมิตร กุลกาลยีนง	วิทยาลัยดุสิตธานี	กรรมการ
22. คุณหญิง ดร.ณัฏฐน ททวิสิน	วิทยาลัยทองสุข	กรรมการ
23. รองศาสตราจารย์ ดร.ชากริยา หะมะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี	กรรมการ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิศรุต สุวรรณ วิเวก	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	กรรมการ
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารุจ ลิ้มปะวัฒนะ	มหาวิทยาลัยสยาม	กรรมการ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา พรโชติพิฤกษ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	กรรมการ
27. อาจารย์จිරนนท์ กมลสินธุ์	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	กรรมการ
28. ดร.สุชาสินี แสงมุกดา	มหาวิทยาลัยธนบุรี	กรรมการ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พร้อมศักดิ์ บึงบัว	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	กรรมการ
30. อาจารย์สัจจาภรณ์ แสนคำ	มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก	กรรมการ
31. อาจารย์ฉลวย ทองสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	กรรมการ
32. ดร.ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์	มหาวิทยาลัยสยาม	กรรมการและเลขานุการ
33. อาจารย์กมลรัตน์ วัชรินทร์	มหาวิทยาลัยสยาม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ศาสตราจารย์ ดร.ทวีป ศิริรัมย์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ศาสตราจารย์ ดร.ติน ปรัชญพฤกษ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.วรภัทร โตะณะเกษม	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน	สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์
ศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.อัญญา จันทร์ฉาย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.จอมพงศ์ มงคลวนิช	มหาวิทยาลัยสยาม
รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา ชันทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ทองฟู ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สุวรรณสิขณัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต หาญธงชัย	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญมี เณรยอด	มหาวิทยาลัยสยาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ วรรณรัตน์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหาพร	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิโรสภณ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
รองศาสตราจารย์ ดร.ภคพล อนุฤทธิ์	มหาวิทยาลัยชินวัตร
รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑรา ธรรมบุศย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วลัยพร นันทศุภวัฒน์	มหาวิทยาลัยรังสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยสยาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ลักษณะ อินทร์กลับ	มหาวิทยาลัยคริสเตียน
รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีณย์ วรรณัจฉริยา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย ศิริภาวะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิทย์ กาญจนพันธุ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.อมรชัย ตันติเมธ	มหาวิทยาลัยสยาม
รองศาสตราจารย์ ผ่องพรรณ รัตนธนาวัฒน์	วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
รองศาสตราจารย์ พรชัย สุนทรพันธุ์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
รองศาสตราจารย์ วีรัช สงวนวงศ์วาน	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนากานนท์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา มีศิลป์วิทย์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กั๊วณ ยอดวิศิษฏ์ศักดิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.การุณันท์ รัตนแสนวงษ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริยา กุลกลการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ เกษมสุข	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัสดาว เรโนลด์	มหาวิทยาลัยสยาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎานิสวรรค์ โคนะ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พวงสมจิตร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนากานต์ ดวงรัตน์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญจิรา คันธวงศ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนา พิษิตปัจจา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ นันทแพทย์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระฐิติ	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธินันท์ วิศเวศวร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทพันธ์ ชินล้ำประเสริฐ	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิลบล ศิวบวรวัฒนา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุจรี สุพัฒน์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด จงอภิรัตน์กุล	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพิณวดี ศิริศุภลักษณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยดา สมบัติวัฒนา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ มูลศิลป์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณูญ ไต้ะอาจ	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศพร ภาระสกุล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรษัญ คุรุจิต	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ มาลัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณมา ศิลปอาษา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันสิริ ประเสริฐทรัพย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา ชูประดิษฐ์	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ วัฒนากมลชัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ไชยสระแก้ว	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฒ ไทยอุดม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พล.ร.ต.หญิง ดร.สุภัทรา เอื้อวงศ์	มหาวิทยาลัยสยาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิ พิศาลวานิช	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนพ จินะวัฒน์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนงค์ เดชมณี	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ติรศรีวัฒน์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล นววงศ์เสถียร	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภาพร นามวงศ์พรหม	มหาวิทยาลัยรังสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตราพร สีละวัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมา โกเมนทจำรัส	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณฤมล ปิ่นโต	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพล พรหมมาพันธุ์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.กมล ชัยวัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ดร.ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ดร.เข็มทอง ศิริแสงเลิศ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ดร.เฉลิมพร เย็นเอือก	มหาวิทยาลัยรังสิต
ดร.ธนกร ลัมศรีณย์	มหาวิทยาลัยสยาม
ดร.ธีติมา ปิยะศิริศิลป์	มหาวิทยาลัยสยาม
ดร.ธำรง รัตน์ภรานุเดช	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ดร.ชลวิช สุธัญญารักษ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร.ชุติมาวดี ทองจีน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ดร.ชูชาติ พ่วงสมจิตร์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ดร.ชัยวิชิต เขียวชนะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร.ณธรา เหมือนปิว	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดร. ณัฐพงศ์ โชติกเสถียร	มหาวิทยาลัยรังสิต
ดร.ตรีทิพ บุญแย้ม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ดร.เทอดศักดิ์ ชมโตะสุวรรณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ดร.นิตนา ฐานิตอนกร	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ดร.นิพัทธ์ จงสวัสดิ์
ดร.บุษยา วงษ์ชวลิตกุล
ดร.ประเสริฐ พัฒนาประทีป
ดร.ปกรณ์ ศิริประกอบ
ดร.ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์
ดร.พนัส อุดมบัณฑิต
ดร.พิสุทธิ์ ยูวานนท์
ดร.พีรยา หาญพงศ์พันธ์
ดร.พรชัย นฤตมกุล
ดร.ภริณี วัชรสินธุ์
ดร.ภัทราวดี มากมี
ดร.ภาสวรรณ สุนทรารักษ์
ดร.มนต์ ขอเจริญ
ดร.มนชิตรา ธาดาดำนวนชัย
ดร.มนทกานต์ ฉิมมามี
ดร.ละเอียด แจ่มจันทร์
ดร.ลักษณะวรรณ พิมพิสวัสดิ์
ดร.วรรณกร แซ่มเมืองปัก
ดร.วราภรณ์ ไทยมา
ดร.วีระพงษ์ มาลัย
ดร.ศศิประภา ชัยประสิทธิ์
ดร.ศิริกุล คล่องค่านวนการ
ดร.สหัชชัย มหาวีระ
ดร.สาธิตา สกุรัตนกุลชัย
ดร.สุชาดา เจริญพันธ์ศิริกุล
ดร.อรรณสิทธิ์ ปานแก้ว
ดร.อริชัย อรรถอุดม
ดร.อนุพงศ์ อวิรุทธา
ดร.อนุชา ตุงคัษฐาน
ดร.อรอุมา เจริญสุข
น.ต.หญิงทฤทัย อาจปรุ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด
มหาวิทยาลัยธนบุรี
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยสยาม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ กรมแพทย์ทหารเรือ

การปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม ของแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Cross-Cultural Adaptation of Self-Directed Learning Measure

อมรินทร์ เทวตา และชวนชื่น อัครฉนวนิชชา
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
E-mail: amarin@ms.su.ac.th, chuanchuen@ms.su.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นภาษาไทยโดยใช้กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมจากแบบวัดต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการวัดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ในกระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมคณะผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการปรับเปลี่ยนแบบวัดข้ามวัฒนธรรมโดยเริ่มต้นจากการให้นักแปลภาษาแปลแบบวัดจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและแปลย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษด้วยนักแปลอีกกลุ่มหนึ่ง และจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลพร้อมทั้งคณะผู้วิจัยเพื่อพิจารณาความเท่าเทียมกันในการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองพบว่า ความเท่าเทียมกันด้านความหมายผู้แปลยังคงมีความสับสนในเรื่องการใช้คำวิเศษณ์เกี่ยวกับเวลาอยู่แต่แบบวัดได้ถูกปรับให้ถูกต้องในรอบสุดท้าย ส่วนด้านการใช้สำนวน ประสพการณ์และกรอบคิดมีความเท่าเทียมกัน เมื่อนำแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปทดสอบกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 108 คน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.795

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม ความเท่าเทียมกันด้านการใช้ภาษา

ABSTRACT

This study aimed to create the self-directed learning measurement which is personal characteristic from English into Thai by employing cross-cultural adaptation process. This scale can apply to measure the student self-directed learning skills according to the standard of the internal quality assurance in Thai higher education. In the cross-cultural process, translators are invited to conduct the forward-translation and the back-translation. The researchers and the translators have met to consider the language equivalence and culture. The results were found that the equivalence of meaning in using frequency of time confused the translators. The last version of scale was adapted appropriately. The idiom, experience and conceptual of the source language and the target language are equivalence. The scale was tested with 108 students in the university and the Cronbach alpha was 0.795.

KEYWORDS: Self-directed learning, Cross-cultural adaptation, Language equivalence

บทนำ

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning : SDL) เป็นทักษะสำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ในปัจจุบัน ที่จะทำให้คนสามารถชี้นำตนเองเพื่อการเรียนรู้ และทำให้เรียนได้ทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา โดยนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ของคนในสังคม (Timothy et al., 2010) ทำให้คนในสังคมเป็นคนที่ใช้ความรู้ (Knowledge worker) ส่งผลให้ประเทศพัฒนาเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based society) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based economy) รวมทั้งทำให้คนในประเทศมีมาตรฐานของคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร เนื่องจากองค์กรต่างๆ ต้องการพัฒนาศักยภาพมนุษย์โดยให้มีการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ทำให้องค์กรต่างๆ ได้เปรียบในการแข่งขัน แนวความคิดนี้สอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ในองค์กร ให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง บุคลากรในองค์กรสามารถปฏิบัติงานได้ดีขึ้นจากการเรียนรู้ และปรับตัวให้เข้ากับการทำงานในรูปแบบใหม่ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง (Ellinger, 2004) ซึ่งท้ายที่สุดจะทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ได้

เนื่องจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและองค์กรต่างๆ ประเทศไทยจึงได้พยายามพัฒนานักศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางปฏิบัติ ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยระบุถึงการเรียนรู้ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (คณะกรรมการอุดมศึกษา, 2557 : 1-7) และการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ตัวชี้วัดที่ 2.6

ได้ระบุถึงหลักสูตรต่างๆ ในระดับอุดมศึกษาที่ต้องส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : 56-57) ในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับอุดมศึกษานั้น ต้องการแบบวัดที่สามารถใช้วัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาได้ ดังนั้นการศึกษานี้จึงมุ่งสร้างแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นภาษาไทย โดยใช้กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมจากแบบวัดต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ

- จุดเริ่มต้นของการศึกษาทางด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาผู้ใหญ่ (Adult education) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ (Knowles, 1975) ต่อมา Guglielmino (1977) ได้ศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สามารถเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการศึกษาตามระบบ โดยผู้เรียนวางแผนด้วยตนเอง (Self-planned) ปฏิบัติการเรียนรู้เอง (Self-conducted learning) ทั้งนี้การเรียนรู้ด้วยตนเองจะเกิดขึ้นได้ จะขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนด้วย เช่น เจตคติ คุณค่า ความเชื่อ และความสามารถของผู้เรียน เพราะผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นผู้กำหนดเป้าประสงค์ในการเรียน เลือกกิจกรรมในการเรียน แหล่งเรียนรู้ และระดับของการใช้ความพยายามในการเรียน ดังนั้นการศึกษาของ Brockett & Hiemstra (1991) จึงได้แบ่งการศึกษาทางการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น 2 ด้าน คือ การศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอน (Instructional method) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristic) ซึ่งผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การวางแผน การดำเนินการเรียน และประเมินผลการเรียน

สำหรับการสร้างเครื่องมือ ในการวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น Guglielmino (1977) ได้พัฒนาแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีข้อคำถามในการวัดจำนวน 58 ข้อ ต่อมาได้มีนักวิชาการหลายคนได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อวัดการเรียนรู้ตนเองเพิ่มขึ้น จากการศึกษาของ Timothy และคณะ (2010) พบว่า แบบวัดของการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักวิชาการหลายคน จะถูกพัฒนาขึ้นมา

เพื่อใช้เฉพาะในวิชาซีฟต่างๆ อย่างไรก็ตามแบบวัดที่พัฒนาตามแนวความคิดของคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personality characteristics) และสามารถนำไปใช้กับนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตได้ทั่วไปคือ แบบวัดของ Lounsbury, Levy, Park, Gibson และ Smith (2009) ซึ่งได้พัฒนาขึ้นมาตามแนวคิดของ Brockett (1991) ที่มีแนวความคิดว่า SDL เป็นอุปนิสัย (Disposition) ที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนรับผิดชอบในการดำเนินการเรียนรู้ โดยปราศจากการกระตุ้นหรือการแนะนำโดยบุคคลอื่น แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ท 5 ระดับ โดยมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ รายละเอียดของแบบวัดแสดงไว้ในตารางที่ 1

การดำเนินการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม ของแบบวัดต่างๆ สามารถถูกนำไปใช้ได้ เพื่อแปลแบบวัดจากภาษาต้นฉบับมาใช้ในอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งถูกนำไปใช้ในงานวิจัยของสาขาวิชาต่างๆ เช่น แพทยศาสตร์ สังคมวิทยา และจิตวิทยา ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนแบบวัดข้ามวัฒนธรรมจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรมที่จะต้องเทียบเคียงกันในด้านความหมายของคำ สำนวนที่ใช้ได้ ประสพการณ์ และความคิดรวบยอด โดยแบบวัดที่ได้มาจะต้องถูกตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นด้วย (Beaton 2000)

การสร้างแบบวัด โดยใช้กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม มีประโยชน์และคุณค่าทางวิชาการ เนื่องจากเป็นการนำแบบวัดที่ได้พัฒนาขึ้นโดยนักวิชาการจากประเทศหนึ่งและนำไปใช้ในบริบทต่างๆมาแล้ว มาแปลและปรับให้สอดคล้องกับภาษาและวัฒนธรรมของอีกประเทศหนึ่งเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยหรือการปฏิบัติงานจริง ทั้งนี้กระบวนการปรับเปลี่ยนแบบวัดข้ามวัฒนธรรม จะต้องมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ หากนักวิจัยไม่ได้ใช้กระบวนการที่เหมาะสม อาจทำให้แบบวัดที่ได้มามีคุณภาพไม่เทียบเท่ากับแบบวัดที่เป็นต้นฉบับ โดยคุณภาพที่สำคัญของแบบวัดที่สร้างโดยการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม จะอยู่ที่กระบวนการแปล เพื่อให้ได้ผลเทียบเท่ากันทางด้านภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นข้อค้นพบในงานวิจัยได้ด้วย (นันทกา สวัสดิพานิช และ สุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2554)

วัตถุประสงค์

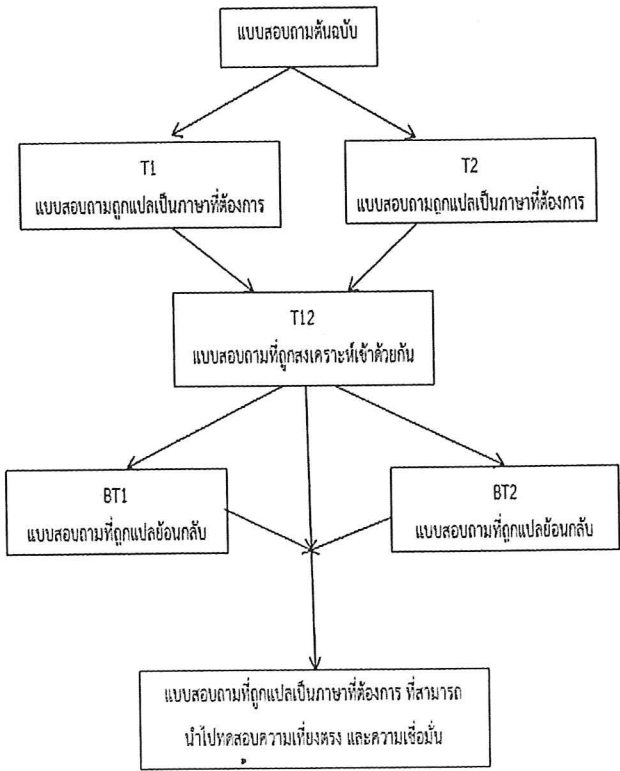
เพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นภาษาไทยโดยใช้กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม จากแบบวัดต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. กระบวนการในการปรับเปลี่ยนแบบวัดข้ามวัฒนธรรมจากงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เชิงวิชาการในการศึกษาดังกล่าว
2. งานวิจัยนี้ได้นำเสนอแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เป็นภาษาไทยโดยเป็นผลมาจากกระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในงานวิจัยอื่นๆ ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

Beaton, Bombardier, Guillemin, และ Ferraz (2000) ได้ทบทวนวรรณกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมของแบบวัดต่างๆ และได้สรุปขั้นตอนของการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม ซึ่งในการศึกษานี้ได้นำขั้นตอนดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ และสรุปเป็นลำดับขั้นตามรูปที่ 1 เริ่มต้นด้วยการแปลแบบวัดจากภาษาดั้งเดิม (ภาษาอังกฤษ) เป็นภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่ต้องการใช้ (ภาษาไทย) โดยผู้แปล 2 คนที่มีความรู้ทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างดี ผลลัพธ์ที่ได้จากการแปลเป็น T1 และ T2 หลังจากนั้นนักวิจัยจะนำ T1 และ T2 มาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ผลลัพธ์ที่ได้คือ T12 แล้วนำ T12 แปลย้อนกลับเป็นภาษาเดิม (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้ผู้แปล 2 คนที่มีความรู้ด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแยกกันแปล และไม่ใช่ผู้แปลคนเดิมในขั้นที่ 1 ผลลัพธ์ที่ได้เป็น BT1 และ BT2 ต่อจากนั้นจัดประชุมร่วมกันระหว่างผู้แปลทุกคน และนักวิจัย เพื่อทบทวนแบบสอบถาม T12 และการแปลย้อนกลับที่ได้มาและหาข้อสรุป สุดท้ายนักวิจัยทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแบบวัดด้วยการนำไปทดสอบกับ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจำนวน 108 คน

รูปที่ 1 ลำดับของการปรับเปลี่ยนแบบสอบถามข้ามวัฒนธรรม

ประชากรและตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจำนวน 108 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น

สรุปผลการวิจัย

กระบวนการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมเริ่มต้นจากการให้ผู้แปลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน แปลแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผลลัพธ์แสดงไว้ในตารางที่ 1

เมื่อได้ผลการแปลจาก T1 และ T2 แล้วนักวิจัยได้สังเคราะห์ผลการแปลเข้าด้วยกันเป็น T12 และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้แปลเอกสารอีก 2 ท่าน แปลแบบวัดที่สังเคราะห์แล้วย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษ และผลลัพธ์ที่ได้แสดงเป็น BT1 และ BT2 ในตารางที่ 2

ตารางที่ 1: ผลการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของผู้แปล 2 ท่าน

แบบวัดต้นฉบับ	T1	T2
1. I regularly learn things on my own outside	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองนอกชั้นเรียนเป็นประจำ	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกห้องเรียนโดยตัวฉันเองเป็นประจำ
2. I am very good at finding out answers on my own for things that the teacher does not explain in class.	ฉันเป็นคนเก่งในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในห้องเรียน	ฉันเก่งในการหาคำตอบสำหรับสิ่งต่างๆ ที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียนโดยตัวฉันเอง
3. If there is something I don't understand in a class, I always find a way to learn it on my own.	ถ้าฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนในห้องเรียน ฉันมักจะหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวิธีการเรียนรู้โดยตัวฉันเองอย่างสม่ำเสมอ
4. I am good at finding the right resources to help me do well in school.	ฉันเป็นคนเก่งในเรื่องการหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	ฉันทำได้ดีในการค้นหาทรัพยากรที่ถูกต้องสำหรับช่วยฉันให้เรียนดีในสถานศึกษา
5. I view self-directed learning based on my own initiative as very important for success in school and in my future career.	ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคต	ฉันมีความเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เกิดจากการริเริ่มของตนเองมีความสำคัญต่อความสำเร็จในสถานศึกษาและต่ออาชีพในอนาคตของฉัน
6. I set my own goals for what I will learn.	ฉันเป็นคนที่กำหนดเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะรู้	ฉันตั้งเป้าหมายของตนเองสำหรับสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้
7. I like to be in charge of what I learn and when I learn it.	ฉันมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ฉันเรียนรู้เมื่อฉันต้องเรียนรู้มัน	ฉันพึงพอใจที่จะเป็นผู้กำหนดสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้และเวลาที่ฉันจะเรียนรู้
8. If there is something I need to learn, I find a way to do so right away.	ถ้าฉันต้องการจะเรียนรู้อะไร ฉันก็จะหาวิธีการในการเรียนรู้สิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว	ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที
9. I am better at learning things on my own than most students.	ฉันเป็นคนที่ดีกว่านักเรียนคนอื่นๆ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองได้ดี	ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยตัวฉันเองได้ดีกว่าผู้เรียนส่วนใหญ่
10. I am very motivated to learn on my own without having to rely on other people.	ฉันรู้สึกมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น	ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้โดยตัวฉันเองซึ่งไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น

หลังจากได้ผลการแปลย้อนกลับของแบบวัดจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแล้ว คณะผู้วิจัยได้จัดประชุมผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบไปด้วยผู้แปลภาษาเป้าหมายและแปลย้อนกลับ คณะผู้วิจัย และผู้แปลภาษา เพื่อสังเคราะห์และปรับเปลี่ยนแบบวัดให้สมบูรณ์ก่อนการนำไปทดสอบ เมื่อปรับเปลี่ยนแบบวัดรอบสุดท้ายแล้วคณะผู้วิจัยได้นำแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปทดสอบกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ และทำแผนธุรกิจในบริบทที่ต้องเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 108 คน ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ (Cronbach alpha) เท่ากับ 0.795 และข้อคำถามรายข้อมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ระหว่าง 0.76 – 0.80 (ดูตารางที่ 3) ซึ่งถือว่าระดับความเชื่อมั่นของแบบวัดเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับได้ในเชิงวิชาการ (Hair et al., 2010)

สรุปและอภิปรายผล

ในการปรับเปลี่ยนแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองข้ามวัฒนธรรมนั้น คณะผู้วิจัยต้องตรวจสอบเรื่องความเท่าเทียมกัน (Equivalence) เพื่อให้ การวัดคุณลักษณะของตัวแปรมีโครงสร้างที่เปรียบเทียบกันได้ โดยคณะผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการประเมินความเท่าเทียมกันระหว่างแบบวัดที่เป็นภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมายของ Beaton et al. (2000) ที่ได้เสนอไว้ 4 ด้าน ซึ่งผลจากการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมพบว่า

1. ความเท่าเทียมกันในเรื่องความหมาย (Semantic equivalence) การแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และแปลย้อนกลับส่วนใหญ่มีความหมายเท่าเทียมกัน แต่จะมีเรื่องการใช้คำวิเศษณ์ที่เกี่ยวกับเวลา เช่น ต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นคำว่า regularly เมื่อแปลมาเป็นภาษาไทยผู้แปลทั้งสองคนจะใช้คำว่า เป็นประจำ และเมื่อแปลย้อนกลับ

ตารางที่ 2: ผลการสังเคราะห์ T1 และ T2 และการแปลย้อนกลับเป็นภาษาอังกฤษ

T12	BT1	BT2
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองนอกชั้นเรียนเป็นประจำ	I always learn about things outside of the classroom on my own	I regularly learn by myself outside a class
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	I am good at finding answers to what my teachers do not explain in class	I am good at searching for answers apart from teacher's explanation in a class
3. ถ้ามีบางสิ่งบางอย่างที่ฉันไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันมักจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเอง	If there is something I do not understand in class, I usually search for how to learn about it on my own	If I do not understand in a class, I always search for my self-learning way
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	I am good at searching for appropriate resources that result in a good performance at university	I am good at searching for appropriate resources to assist for well learning outcome in a university
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน	I believe that self-study on a self-initiative basis is important to the success at university and work in the future	I view that self-directed learning is on a basis of self-initiation which become significant stance towards learning at university level and future careers
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	I set out an aim (s) in what I will learn about	I have a learning goal
7. ฉันชอบที่กำหนดว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไร	I like to determine what I will learn about, and when	I like to set what and when to learn
8. ถ้ามีบางสิ่งๆที่ฉันต้องการเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	If there is something I want to learn about, I will immediately search for how to learn about it	If I want to learn something, I will immediately search for the way of learning
9. ฉันเป็นคน que เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองได้ดีกว่านักศึกษาคนอื่น ๆ	I am better at learning about things on my own than other students are	I am more self-directed learner than others
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น	I am very motivated to learn about things on my own without relying on others	I have a great motivation to learn by myself without relying on others

ตารางที่ 3: แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองปรับหลังจากการประชุมผู้เชี่ยวชาญและคำสัมประสิทธิ์

ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์
1. ฉันเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ	0.79
2. ฉันเก่งมากในการหาคำตอบในเรื่องที่อาจารย์ไม่ได้อธิบายในชั้นเรียน	0.80
3. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่เข้าใจในชั้นเรียน ฉันจะค้นหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวฉันเองเป็นประจำ	0.77
4. ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนในมหาวิทยาลัยออกมาดี	0.80
5. ฉันมองว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานมาจากการริเริ่มด้วยตัวเองเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัย และในการทำงานในอนาคตของฉัน	0.77
6. ฉันตั้งเป้าหมายในสิ่งที่ฉันจะเรียนรู้	0.77
7. ฉันมีความรับผิดชอบว่าฉันจะเรียนรู้อะไร เมื่อไหร่	0.79
8. ถ้ามีบางสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ ฉันจะหาวิธีการเรียนรู้ในทันที	0.76
9. ฉันเป็นคนการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองได้ดีกว่านักศึกษาส่วนใหญ่	0.78
10. ฉันมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่น	0.76

ผู้แปลจะใช้คำว่า always และ regularly ในความเป็นจริงแล้วคำว่า always มีความถี่มากกว่าคำว่า regularly ดังนั้นในแบบวัดรอบสุดท้าย (ก่อนนำไปทดสอบ) ได้ปรับคำวิเศษณ์ที่บอกเวลาดังนี้ คำว่า “regularly” ใช้คำว่า “สม่ำเสมอ” และคำว่า “always” หมายถึง “เป็นประจำ”

2. ความเท่าเทียมกันในด้านการใช้สำนวน (Idiomatic equivalence) ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลแนะนำว่าสำนวน “right away” มีความหมายเท่ากับ “immediately” โดยที่ right away จะใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยๆ ส่วนสำนวน “in charge of” มีความหมายเท่ากับ “determine” และ “set” ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงสำนวนไว้ดังเดิมในแบบวัดฉบับภาษาไทย

3. ความเท่าเทียมกันด้านประสบการณ์ (Experiential equivalence) เป็นความเท่าเทียมกันในเรื่องของประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของแต่ละวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าในต้นฉบับภาษาอังกฤษใช้คำว่า “finding” และในการแปลย้อนกลับผู้แปลทั้งสองใช้คำว่า “searching” เนื่องจากคำแปลในฉบับภาษาไทยแปลว่า ค้นหา ผู้เชี่ยวชาญเสนอว่าการแปลย้อนกลับมีความเท่าเทียมกับต้นฉบับ เพราะในชีวิตประจำวันของคนไทยเราจะไม่พูดว่า “ฉันเก่งในการเจอทรัพยากร...” แต่เราจะพูดว่า “ฉันเก่งในการค้นหาทรัพยากร...”

4. ความเท่าเทียมกันในด้านกรอบแนวคิด (Conceptual equivalence) คำว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองในการแปล

ย้อนกลับผู้แปลท่านที่ 1 แปลคำว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็น “self-study” ส่วนท่านที่ 2 แปลว่า “self-directed learning” ซึ่งตรงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้แปลท่านที่ 2 มีพื้นฐานด้านศึกษาศาสตร์และมีความรู้ในเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนมาก่อนแล้ว

โดยสรุป แบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองในฉบับภาษาไทยจากงานวิจัยนี้ซึ่งมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อ ได้ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงแม่นยำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.795 ดังนั้นแบบวัดที่ได้นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้ โดยเฉพาะเมื่อผู้สอนต้องการพัฒนานักศึกษา ให้มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองขึ้น โดยออกแบบกิจกรรมที่ใช้สอดแทรก (Intervention) ให้แก่นักศึกษา แล้ววัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ทั้งก่อนและหลังกิจกรรมสอดแทรก ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) จะทำให้สามารถตอบสนองต่อกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ตัวชี้วัดที่ 2.6 ได้

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับการสนับสนุนภายใต้กองทุนวิจัยและสร้างสรรค์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการอุดมศึกษา. 2552. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางปฏิบัติ. สืบค้น 4 มิถุนายน 2556, <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553. สืบค้น 5 มิถุนายน 2556, http://qa.rmutto.ac.th/template/th/download/11:05:11.คู่มือประกัน_สกอ.ปี53.pdf.
- นันทกา สวัสดิพานิช และ สุจิตรา เทียนสวัสดิ์. 2554. “การแปลเครื่องมือเพื่อใช้ในการงานวิจัยข้ามวัฒนธรรม: เทคนิคและประเด็นที่ต้องพิจารณา.” วารสารสภาการพยาบาล. 26(1): 19-28.
- Beaton, D., Bombardier, C., Guillemin, F. & Ferraz, M.B. 2000. “Guidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures.” *Spine*, 25(24), 3186-3191.
- Brockett, R.G. & Hiemstra, R. 1991. *Self-direction in adult learning: Perspectives on theory research, and practice*. New York: Routledge.
- Ellinger, A.D. 2004. “The concept of self-directed learning and its implications for human resource development.” *Advances in Developing Human Resources*, 6(2), 158-177.
- Guglielmino, L.M. 1977. *Development of the self-directed learning readiness scale*. Doctoral dissertation, University of Georgia. *Dissertation Abstracts International*, 38, 6467A.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. 2010. *Multivariate Data Analysis (7th ed.)*. Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Knowles, M.S. 1975. *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. New York: Association Press.
- Lounsbury, J.W., Levy, J.J., Park, S., Gibson, L.W. & Smith, R. 2009. “An investigation of the construct validity of the personality trait of self-directed learning.” *Learning and Individual Differences*, 19, 411-418.
- Timothy, T., Seng Chee, T., Chwee Beng, L., Ching Sing, C., Joyce Hwee Ling, K., Wen Li, C. & Horn Mun, C. 2010. “The self-directed learning with technology scale (SDLTS) for young students: An initial development and validation.” *Computers & Education*, 55, 1764-1771.

